

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

31 януари 2019 година *

„Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2, както и член 75 — Марка на Европейския съюз „Cystus“ — Немедицинска хранителна добавка — Частична отмяна — Липса на реално използване на марката — Възприятие на думата „cystus“ като описателно означение за основната съставка на съответните стоки — Задължение за мотивиране“

По дело C-194/17 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 13 април 2017 г.,

Georgios Pandalis, с местожителство в Гландорф (Германия), за когото се явява A. Franke, Rechtsanwältin,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явяват S. Hanne и D. Walicka, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

LR Health & Beauty Systems GmbH, установено в Ален (Германия), за което се явяват N. Weber и L. Thiel, Rechtsanwälte,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: M. Vilaras, председател на четвърти състав, изпълняващ функцията на председател на трети състав, J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan (докладчик) и D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: R. Schiano, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 20 юни 2018 г.,

* Език на производството: немски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 13 септември 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си до Съда г-н Georgios Pandalis иска да бъде отменено решение на Общия съд на Европейския съюз от 14 февруари 2017 г., Pandalis/EUIPO — LR Health & Beauty Systems (Cystus) (T-15/16, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2017:75), с което Общият съд отхвърля жалбата му за отмяна на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 30 октомври 2015 г. (преписка R 2839/2014-1), постановено в производство по отмяна със страни LR Health & Beauty Systems и г-н Pandalis (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 207/2009

- 2 Член 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на [Европейския съюз] (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1) е озаглавен „Абсолютни основания за отказ“ и параграф 1, буква в) от него предвижда:

„Отказва се регистрацията на:

[...]

- в) марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други характерни техни особености“.

- 3 Член 51 от този регламент е озаглавен „Основания за отмяна“ и гласи:

„1. Правата на притежателя на марката на [Европейския съюз] се прекратяват въз основа на искане, представено в [EUIPO] или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение на правата върху марка:

- а) ако през непрекъснат период от пет години марката не е била реално използвана в [Европейския съюз] за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана[,] и ако не съществуват основателни причини за неизползване [...];

[...]

2. Когато основанията за отмяна съществуват само за една част от стоките или от услугите, за които е регистрирана марката на [Европейския съюз], правата на притежателя[...] се прекратяват само за съответните стоки или услуги“.

- 4 Член 64 от посочения регламент е озаглавен „Решение по жалбата“ и параграф 1 от него предвижда:

„След разглеждането на жалбата по същество апелативният състав се произнася по жалбата. Апелативният състав може или да упражни правомощията на отдела, който е взел оспореното решение, или да върне делото на този отдел[,] за да продължи производството“.

- 5 Член 75 от същия регламент е озаглавен „Мотивиране на решенията“ и гласи следното:

„Решенията на [EUIPO] се мотивират. Те се основават единствено на основанията, по които страните са имали възможност да вземат позиция“.

Директива 2002/46/ЕО

- 6 Съгласно член 2, буква а) от Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 година за сближаване на законодателствата на държавите членки по отношение на добавките към храни (ОВ L 183, 2002 г., стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 39):

„По смисъла на настоящата директива:

а) „[хранителни добавки]“ означават храни, които са предназначени да допълват нормалния хранителен режим и които представляват концентрирани източници на хранителни вещества или други вещества с хранителен или физиологичен ефект, самостоятелно или в комбинация, дозирани под формата на капсули, дражета, таблетки, хапчета и други подобни форми, пакетчета с прах, ампули, шишенца с капкомери и други подобни форми на течности и прахове, които са предназначени да се приемат в малки премерени количества“.

- 7 Член 6 от тази директива предвижда:

„1. По смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 2000/13/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно етикетването, представянето и рекламата на храните (ОВ L 109, 2000 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 9), наименованието, под което се продават продуктите, обхванати от настоящата директива, е „[хранителна добавка]“.

2. Етикетът, представянето и рекламата не трябва да приписват на [хранителните добавки] свойства да предпазват, лекуват или излекуват болести при човека, нито да се позовават на такива свойства.

3. Без да засяга Директива [2000/13], етикетът съдържа следната информация:

- а) наименованията на категориите хранителни вещества или вещества, които характеризират продукта, или указание за естеството на тези хранителни вещества или вещества, характеризиращи продукта;
- б) препоръчаната за прием дневна доза от продукта;
- в) предупреждение да не се превишава препоръчаната дневна доза;
- г) текст, който да гласи, че [хранителната добавка] не следва да се използва вместо разнообразен хранителен режим;

д) текст, който да гласи, че продуктът следва да се съхранява на място, недостъпно за малки деца“.

Обстоятелствата по спора

- 8 На 10 август 1999 г. жалбоподателят, г-н Pandalis, подава пред EUIPO заявка за регистрация на марка на ЕС. Той иска да бъде регистриран като марка словният знак „Cystus“ (наричана по-нататък „спорната марка“).
- 9 Стоките, за които се иска регистрацията, са по-специално от клас 30 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марките от 15 юни 1957 г. (наричана по-нататък „Ницската спогодба“) и съответстват на следното описание: „немедицинска хранителна добавка“.
- 10 Спорната марка е регистрирана на 5 януари 2004 г. под номер 1273 119.
- 11 На 3 септември 2013 г. LR Health & Beauty Systems GmbH подава съгласно член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 искане за отмяна на спорната марка за всички регистрирани стоки, на основание че тя не е била реално използвана през непрекъснат период от пет години.
- 12 На 12 септември 2014 г. отделът по отмяна на EUIPO (наричан по-нататък „отделът по отмяна“) прекратява правата на жалбоподателя за част от регистрираните стоки, сред които по-специално и за „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба.
- 13 На 30 октомври 2015 г. със спорното решение първи апелативен състав на EUIPO (наричан по-нататък „апелативният състав“) отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя срещу това решение на отдела по отмяна. Той приема по-конкретно, първо, че жалбоподателят не е използвал думата „cystus“ като марка на ЕС, тоест за да укаже търговския произход на стоките си, а я е използвал описателно, за да покаже, че основното активно вещество на въпросните стоки е екстракт от растителния сорт *Cistus Incanus L.* В това отношение частичната употреба на символа „[®]“ и изписването на думата „cystus“ с буквата „y“ не са достатъчни, за да се заключи, че е налице използване като марка на ЕС.
- 14 Второ, апелативният състав приема, че жалбоподателят не е представил конкретни и обективни доказателства за използването на спорната марка за „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба. Всъщност, от една страна, не е доказано, че думата „cystus“ е била използвана като марка за продуктите „Pilots Friend Immunizer[®]“, „Immun44[®] saft“ и „Immun44[®] Kapseln“. От друга страна, не е доказано, че таблетките за смучене, таблетките за гърло, отварата, разтворът за гаргара и противовъзпалителните таблетки (наричани по-нататък „другите продукти „Cystus““) попадат в категорията на стоките, описани като „немедицински хранителни добавки“ от посочения клас 30. Поради това апелативният състав приема по същество, че примерите за употреба на думата „cystus“ за тези стоки не позволяват да се докаже реалното използване на спорната марка за стоките, за които е била регистрирана.
- 15 Ето защо апелативният състав стига до извода, че спорната марка не е била реално използвана в Европейския съюз през референтния период.

Производството пред Общия съд и обжалването съдебно решение

- 16 На 14 януари 2016 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение.

- 17 По първото основание, което по същество се подразделя на три части, жалбоподателят поддържа, че апелативният състав е нарушил член 64, параграф 1 от Регламент № 207/2009 във връзка с член 51, параграф 1, буква а) от него, като е квалифицирал спорната марка като описателно означение по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от посочения регламент.
- 18 В точки 17—20 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля като неоснователни твърденията по първата част от това основание, отнасяща се до обхвата на проверката на апелативния състав.
- 19 Колкото до втората част от посоченото основание, отнасяща се до правото на жалбоподателя да бъде изслушан, Общият съд приема в точки 23—25 от решението си, че макар правото на изслушване, както е закрепено в член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009, да обхваща всички правни или фактически обстоятелства, както и доказателствата, въз основа на които е прието решението, то все пак не се прилага по отношение на окончателното становище на администрацията. Поради това апелативният състав не е длъжен да изслуша жалбоподателя по фактическа преценка, която е част от окончателното му становище. В случая обаче апелативният състав ни най-малко не се е произнесъл по наличието на абсолютни основания за отказ на регистрацията, нито е поставил под въпрос отличителния характер на спорната марка. Във всеки случай жалбоподателят е имал възможност в хода на производството да изрази становище относно реалното използване на тази марка, а оттам неминуемо и относно формата на използване, по отношение на всички съответни стоки. Поради това Общият съд отхвърля твърденията по втората част като неотнормими.
- 20 Що се отнася до третата част от първото изтъкнато основание, отнасяща се до грешката, която апелативният състав допуснал, като приел, че думата „cystus“ е описателна по отношение на всички стоки на жалбоподателя, Общият съд решава да разгледа тази част заедно с третото основание по жалбата.
- 21 В точки 31—35 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля второто основание, а именно злоупотреба с власт от страна на апелативния състав.
- 22 По третото основание, което се подразделя на две части, жалбоподателят поддържа, че апелативният състав е нарушил член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент № 207/2009, като е постановил отмяната на спорната марка, при положение че жалбоподателят е доказал, че я е използвал реално и съобразно целта ѝ за „немедицинските хранителни добавки“ от клас 30 от Ницката спогодба.
- 23 Първата част от третото основание се отнася до формата на използване на спорната марка върху опаковките на продуктите „Pilots Friend Immunizer“, „Immun44® saft“ и „Immun44® Kapseln“.
- 24 В точка 42 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че страните не оспорват, че разглежданите продукти съдържат като основно активно вещество екстракт от растението, чието научно наименование е *Cistus Incanus L.*, а латинското наименование — *cistus*.
- 25 В точка 43 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че с оглед на контекста употребата на думата „cystus“ върху опаковките на въпросните продукти се възприема от потребителите като описание на основната съставка на тези продукти, а не като указание за търговския им произход. Така по-специално от израза „екстракт от cystus“ и от включването на понятието „cystus®052“ в списъка на съставките на продукта „Immun44® saft“ ясно личи, че с думата „cystus“ не се обозначава „немедицинска хранителна добавка“ от клас 30 от Ницката спогодба, нито на по-силно основание се указва търговският произход на продукта, а се обозначава само една от съставките му. Многократната и при това отчетлива употреба на думата

„cystus“ върху опаковките на въпросните продукти не позволява да се установи използването на тази дума като марка на ЕС, когато, както в настоящия случай, съответните потребители я възприемат като описание на основното активно вещество на съответните продукти.

- 26 В точка 46 от обжалваното съдебно решение Общият съд добавя, че изписването на думата „cystus“ с буквата „y“ не е достатъчно, за да се докаже използването като марка. В това отношение отклоненията от правописа по принцип не придават отличителен характер на знак, чието съдържание непосредствено се възприема като описателно. Това важи в още по-голяма степен в конкретния случай предвид правилния извод на апелативния състав, че буквите „i“ и „y“ често се използват като взаимозаменяеми в думите с латински произход и че в немския език буквата „y“ може да се произнесе като буквата „i“. Следователно апелативният състав не е допуснал грешка, като е приел, че съответните потребители възприемат думата „cystus“ като описателно означение, което препраща към наименованието на растението *cistus*, а не като марка на ЕС, без обаче да се е произнесъл по наличието на абсолютно основание за отказ на регистрацията по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.
- 27 Втората част от третото изтъкнато основание се отнася до класификацията на другите продукти „Cystus“. В това отношение в точка 54 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че апелативният състав по никакъв начин не е класифицирал тези продукти като лекарствени продукти, медицински препарати от клас 5 от Ницската спогодба или от която и да било друга категория, а само е приел, че не е било надлежно доказано, че посочените стоки трябва да бъдат класифицирани като „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба.
- 28 След като в точки 55 и 56 от обжалваното съдебно решение припомня правилата относно тежестта на доказване в производството по отмяна на марка на ЕС, в точка 57 от това решение Общият съд констатира, от една страна, че жалбоподателят не е доказал, че е използвал реално спорната марка, и от друга, че не е достатъчно просто да се твърди, че съответните стоки са „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба.
- 29 В точка 58 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че апелативният състав правилно е заключил, че неспазването на разпоредбите на Директива 2002/46, предвиждащи задължителна информация, която трябва да се посочи при продажба на продукти, предназначени да допълнят нормалния хранителен режим, е особено убедителен аргумент против квалификацията като „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба.
- 30 В точка 59 от обжалваното съдебно решение Общият съд добавя, че апелативният състав не е допуснал грешка и като е приел, че наличието на централен фармацевтичен номер за другите продукти „Cystus“, продажбата на тези продукти в аптеките и особено факта, че при продажбата им се подчертава способността им да предпазват от грип и настинка и да помагат при възпаления в устата и гърлото, са допълнителни убедителни аргументи против квалификацията им като „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба.
- 31 След като приема, че не са налице изтъкнатите първо, второ и трето основание, Общият съд отхвърля жалбата, с която е сезиран, в нейната цялост.

Искания на страните пред Съда

- 32 С жалбата си жалбоподателят иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,

- да отмени спорното решение,
- да отмени решението на отдела по отмяна от 12 септември 2014 г. в частта, в която се прекратяват правата на притежателя на спорната марка по отношение на стоките от клас 30 от Ницската спогодба, описани като „немедицински хранителни добавки“,
- да отхвърли искането на LR Health & Beauty Systems за обявяване на спорната марка за недействителна, доколкото се отнася до стоките от клас 30 от Ницската спогодба, описани като „немедицински хранителни добавки“, и
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

33 EUIPO иска от Съда:

- да отхвърли подадената до него жалба и
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

34 LR Health & Beauty Systems иска от Съда:

- да отхвърли подадената до него жалба в нейната цялост и
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата пред Съда

35 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква по същество три основания, отнасящи се съответно до класификацията на другите продукти „Cystus“ като „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба, до формата на използване на думата „cystus“ за продуктите „Pilots Friend Immunizer“, „Immun44® Saft“ и „Immun44® Kapseln“ и до правото на жалбоподателя да бъде изслушан от апелативния състав.

По първото основание

Доводи на страните

- 36 Първото основание се отнася до мотивите за обжалваното съдебно решение, изложени в точки 54—59 от него. То се подразделя на две части.
- 37 По първата част от първото основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е тълкувал и приложил неправилно член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент № 207/2009.
- 38 В това отношение обжалваното съдебно решение не позволявало да се разбере дали спорната марка не е била използвана за „немедицински хранителни добавки“ или за хранителни добавки по принцип. При все това другите продукти „Cystus“, чиято основна съставка е лавдан, били хранителни добавки по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/46, в която не се прави разлика между медицинските и немедицинските хранителни добавки.
- 39 Освен това Общият съд изопачил обстоятелството, че рекламата за другите продукти „Cystus“ се основава на способността им да предпазват от грип и настинка, като неправилно приел това обстоятелство като белег, че тези продукти не биха могли да попадат в категорията на „немедицинските хранителни добавки“.

- 40 Освен това Общият съд изопачил и обстоятелството, че жалбоподателят евентуално не е изпълнил изискванията за етикетиране, предвидени в член 6, параграфи 1—3 от Директива 2002/46. Всъщност Общият съд го тълкувал в смисъл, че продукт, за който не са спазени тези разпоредби, не представлява немедицинска хранителна добавка. Етикетирането обаче нямало никакво значение за квалификацията на другите продукти „Cystus“ като хранителни добавки по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/46.
- 41 Общият съд нарушил и член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент № 207/2009, като приел наличието на централен фармацевтичен номер за другите продукти „Cystus“ и продажбата на тези продукти в аптеките за убедителни аргументи против квалификацията им като „немедицински хранителни добавки“. В Германия обаче наличието на такъв фармацевтичен номер не било свързано с това дали продуктът е медицински или не.
- 42 На последно място, Общият съд не направил отделна проверка на таблетките за смучене, продавани под спорната марка (наричани по-нататък „таблетките за смучене“), за да установи дали те са хранителни добавки по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/46.
- 43 По втората част от първото основание жалбоподателят поддържа, че в обжалваното съдебно решение не са изложени пълни мотиви за констатацията, че спорната марка не е била реално използвана по смисъла на член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент № 207/2009 за „немедицински хранителни добавки“.
- 44 Всъщност жалбоподателят не можел да установи защо изтъкнатите от него факти и представените от него доказателства не са убедили Общия съд, че спорната марка е била реално използвана за „немедицински хранителни добавки“. Освен това анализът на Общия съд не позволявал на жалбоподателя да установи в коя категория попадат продуктите му.
- 45 Освен това мотивите на обжалваното съдебно решение били непълни, доколкото не давали възможност на жалбоподателя да установи по какви причини Общият съд не е разгледал отделно въпроса дали по отношение на таблетките за смучене спорната марка е била реално използвана за „немедицински хранителни добавки“.
- 46 По-конкретно при продажбата на таблетките за смучене не се указвало, че те имат способността да предпазват от грип и настинка и да помагат при възпаления в устата и гърлото. При все това в точка 59 от обжалваното съдебно решение Общият съд приел, че тази способност е убедителен аргумент против квалификацията на другите продукти „Cystus“ като „немедицински хранителни добавки“.
- 47 EUIPO и LR Health & Beauty Systems искат твърденията за наличие на първото основание за обжалване да бъдат отхвърлени.

Съображения на Съда

- 48 В случая е уважена заявката на жалбоподателя за регистрация на спорната марка за стоки, описани като „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба.
- 49 В точки 54—61 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема за правилна констатацията на апелативния състав, че жалбоподателят не е доказал, че другите продукти „Cystus“ могат да бъдат квалифицирани като „немедицински хранителни добавки“, а оттам и че не е доказал, че спорната марка е била реално използвана в Съюза по смисъла на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 за посочените продукти.

- 50 По първата част от първото основание за обжалване, отнасяща се до класификацията на другите продукти „Cystus“, жалбоподателят изтъква като първо оплакване, че тези продукти са хранителни добавки по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/46 и попадат в клас 30 от Ницската спогодба.
- 51 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването пред Съда се ограничава само до правни въпроси. Поради това единствено Общият съд е компетентен да установява и преценява относимите факти, както и да преценява доказателствата. Следователно преценката на фактите и на доказателствата освен в случай на тяхното изопачаване не представлява правен въпрос, който в това си качество да подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (решения от 18 декември 2008 г., *Les Éditions Albert René/CХВП*, C-16/06 P, EU:C:2008:739, т. 68 и от 6 юни 2018 г., *Arcoa Parking Holdings/CХВП*, C-32/17 P, непубликувано, EU:C:2018:396, т. 49).
- 52 Освен това подобно изопачаване трябва ясно да личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибегва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата (решения от 18 декември 2008 г., *Les Éditions Albert René/CХВП*, C-16/06 P, EU:C:2008:739, т. 69 и от 26 октомври 2016 г., *Westermann Lernspielverlage/EUIPO*, C-482/15 P, EU:C:2016:805, т. 36).
- 53 В допълнение, предвид изключителния характер на основанието, отнасящо се до изопачаване на фактите и доказателствата, член 256 ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник на Съда в частност изискват жалбоподателят да посочи точно фактите и доказателствата, за които твърди, че са изопачени от Общия съд, и да покаже грешките в преценката, които според него са довели до това изопачаване (решение от 22 септември 2016 г., *Pensa Pharma/EUIPO*, C-442/15 P, непубликувано, EU:C:2016:720, т. 21 и цитираната съдебна практика).
- 54 Налага се обаче изводът, че с доводите си в подкрепа на първото оплакване жалбоподателят само оспорва направената от Общия съд преценка на фактите, въз основа на която последният стига до извода, че другите продукти „Cystus“ не трябва да бъдат квалифицирани като „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба, и в действителност иска от Съда да извърши нова преценка на фактите.
- 55 Освен това и доколкото жалбоподателят твърди, че обжалваното съдебно решение почива на изопачени факти и доказателства, доводите, изложени от него в подкрепа на това твърдение, не позволяват да се установи точно кои факти и доказателства са изопачени от Общия съд, нито показват грешките в преценката, които се твърди, че той е допуснал. Поради това тези доводи не отговарят на изискванията, установени в цитираната в точка 53 от настоящото решение съдебна практика.
- 56 Следователно първото изтъкнато оплакване трябва да бъде отхвърлено като недопустимо.
- 57 Жалбоподателят изтъква второ оплакване, като упреква Общия съд, че не е извършил отделна проверка относно таблетките за смучене, доколкото в точка 59 от обжалваното съдебно решение е приел общо, че при продажбата на другите продукти „Cystus“ се изтъква благоприятният им ефект върху здравето, което е убедителен аргумент против квалификацията им като „немедицински хранителни добавки“. Жалбоподателят обаче оспорва твърдението, че при продажбата на таблетките за смучене се указва такъв благоприятен ефект.
- 58 Без да е необходимо да се определя дали второто оплакване е допустимо, достатъчно е да се отбележи, че то се основава на погрешно тълкуване на точка 59 от обжалваното съдебно решение, както заключава и генералният адвокат в точка 39 от заключението си.

- 59 Всъщност в посочената точка Общият съд не заключава, че при продажбата на таблетките за смучене се указва благоприятният им ефект върху здравето. Той посочва само, без да прави разграничение между таблетките за смучене и другите продукти „Cystus“, че апелативният състав не е допуснал грешка при фактическата преценка на допълнителните убедителни аргументи против квалификацията на другите продукти „Cystus“ като „немедицински хранителни добавки“.
- 60 По този начин Общият съд не е поставил под въпрос извода на апелативния състав в точка 57 от спорното решение, че от представените от жалбоподателя документи не става ясно дали таблетките за смучене са „медицински препарати“ или „немедицински хранителни добавки“. Следователно за таблетките за смучене действително е направена отделна проверка, при която апелативният състав и Общият съд са взели предвид обстоятелството, че при продажбата на тези таблетки не се указва, че те имат благоприятен ефект върху здравето.
- 61 Поради това трябва да бъде отхвърлено второто изтъкнато оплакване.
- 62 Що се отнася до втората част от първото основание за обжалване, отнасяща се до неизпълнение на задължението за мотивиране, жалбоподателят твърди, от една страна, че Общият съд не е направил никаква констатация относно категорията, към която принадлежат другите продукти „Cystus“.
- 63 При все това, както посочва генералният адвокат в точка 43 от заключението си, спорът между LR Health & Beauty Systems и жалбоподателя се отнася единствено до въпроса дали последният е доказал реалното използване на спорната марка за другите продукти „Cystus“ като „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба.
- 64 При разглеждането на този спор Общият съд констатира в точка 57 от обжалваното съдебно решение, че апелативният състав правилно е приел, че жалбоподателят не е доказал такова реално използване. Общият съд не е бил длъжен да определи към коя категория, различна от клас 30 от Ницската спогодба, принадлежат другите продукти „Cystus“, тъй като този въпрос е ирелевантен за разрешаването на спора.
- 65 При това положение първото изтъкнато оплакване трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.
- 66 Жалбоподателят поддържа, от друга страна, че обжалваното съдебно решение не позволява да се установи по какви причини Общият съд не е извършил отделна проверка, за да установи дали конкретно по отношение на таблетките за смучене спорната марка е била реално използвана за „немедицински хранителни добавки“.
- 67 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика Съдът не задължава Общия съд да направи изложение, което да следва изчерпателно и едно по едно всички логически разсъждения, направени от страните по спора, и следователно мотивите на Общия съд могат да бъдат имплицитни, при условие че позволяват на заинтересуваните лица да установят причините, поради които последният не е уважил доводите им, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол (решение от 30 май 2018 г., Tsujimoto/EUIPO, C-85/16 P и C-86/16 P, EU:C:2018:349, т. 82 и цитираната съдебна практика).
- 68 Вярно е, че Общият съд не е разграничил таблетките за смучене от другите продукти „Cystus“. Следва обаче да се отбележи, че в точки 57—64 от спорното решение апелативният състав е разгледал въпроса дали таблетките за смучене, сред другите продукти „Cystus“, съответстват на описанието като „немедицински хранителни добавки“.

- 69 Ето защо следва да се приеме, че доколкото заключава, че апелативният състав не е допуснал грешка, що се отнася до класификацията на другите продукти „Cystus“, Общият съд възприема преценката на апелативния състав. Както посочва генералният адвокат в точка 45 от заключението си, по този начин Общият съд имплицитно отхвърля възраженията на жалбоподателя по отношение на таблетките за смучене.
- 70 Следователно второто изтъкнато оплакване, а оттам и твърденията по втората част от първото основание за обжалване трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.
- 71 С оглед на изложените по-горе съображения твърденията за наличие на първото основание трябва да бъдат отхвърлени като частично недопустими и частично неоснователни.

По второто основание

Доводи на страните

- 72 Второто основание за обжалване се отнася до мотивите за обжалваното съдебно решение, изложени в точки 43 и 46 от него. То се подразделя на две части.
- 73 По първата част от второто основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент № 207/2009, като е квалифицирал спорната марка като описателно означение, което препраща към наименованието на растението *cistus*, без да отчете конкретната форма на използването като марка.
- 74 Според жалбоподателя Общият съд неправилно е приел в точка 46 от обжалваното съдебно решение, че апелативният състав е можел да заключи, че съответните потребители възприемат думата „cystus“ като описателно означение, препращащо към наименованието на растението *cistus*, без обаче да се произнесе по наличието на абсолютно основание за отказ по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009. Тази обща квалификация от страна на Общия съд лишавала жалбоподателя от всякаква възможност да използва марката си съобразно основната ѝ функция по смисъла на член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент № 207/2009.
- 75 В това отношение, първо, Общият съд трябвало да провери дали жалбоподателят е използвал спорната марка за „немедицински хранителни добавки“ под формата, в която тя е била регистрирана, или под форма, която се различава по елементи, които не променят отличителния ѝ характер.
- 76 Второ, Общият съд трябвало да провери дали спорната марка е използвана в съответствие с основната ѝ функция, която е да указва търговския произход. Тази марка обаче била използвана в съответствие с посочената функция, тъй като потребителите били свикнали наред с основната марка върху стоките да са посочени и производни марки, които също се възприемали като указания за произхода на стоките.
- 77 Трето, съответните потребители приемали знака „Cystus“ за марка, обозначаваща пуснатите на пазара хранителни добавки, тъй като тази марка е използвана за растението *cistus*, продавано като краен продукт. Следователно обозначаването на съответните стоки със знака „Cystus“ представлявало използване на марката в смисъл, че тя указва, че производителят на един от основните елементи на стоката отговаря и за съответните хранителни добавки като цяло.

- 78 Що се отнася до „немедицински хранителни добавки“, в които основното активно вещество е екстракт от растението *cistus*, жалбоподателят на практика бил лишен от възможността да използва марката си в съответствие с нейната функция.
- 79 По втората част от второто основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд не е изпълнил задължението за мотивиране, що се отнася до констатацията, че спорната марка не е била реално използвана по смисъла на член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент № 207/2009 за „немедицински хранителни добавки“.
- 80 В това отношение изводите на Общия съд в точки 43 и 46 от обжалваното съдебно решение били противоречиви, тъй като, от една страна, той констатирал само че изписването на думата „cystus“ с буквата „y“ не е достатъчно, за да се докаже използването като марка. От друга страна обаче, Общият съд посочил, че въз основа на тези доводи апелативният състав не е допуснал грешка, като е приел, че съответните потребители възприемат думата „cystus“ като описателно означение, препращащо към наименованието на растението *cistus*, а не като марка на ЕС.
- 81 Освен това мотивите на Общия съд били непълни, тъй като той не излагал причините, поради които конкретната форма на използване на спорната марка не отговаря на изискванията, предвидени в член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент № 207/2009. Всъщност, след като тази марка била регистрирана по-специално за „немедицински хранителни добавки“ от клас 30 от Ницската спогодба, следвало да се предположи, че тя е отличителна, а не описателна за тези стоки.
- 82 Според EUIPO и LR Health & Beauty Systems твърденията за наличие на второто основание за обжалване трябва да бъдат отхвърлени.

Съображения на Съда

- 83 Що се отнася до първата част от второто основание, следва да се припомни, че дадена марка е предмет на „реално използване“, когато е използвана в съответствие с основната ѝ функция да гарантира произхода на стоките или услугите, за които е регистрирана, за да се създаде или да се запази пазар за тези стоки и услуги, като случаят не е такъв при символичното използване, чиято единствена цел е запазването на правата, които предоставя марката. Преценката на реалното използване на марката трябва да се основава на съвкупността от факти и обстоятелства, които могат да установят действителното използване на последната за търговски цели в търговската дейност, и по-специално считаното за обосновано в съответния икономически сектор използване за поддържане или създаване на пазарни дялове в полза на защитените от марката стоки или услуги, естеството на тези стоки или услуги, характеристиките на пазара и обхвата и честотата на използване на марката (решения от 11 март 2003 г., *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, т. 43 и от 17 март 2016 г., *Naazneen Investments/CXВП*, C-252/15 P, непубликувано, EU:C:2016:178, т. 56).
- 84 Що се отнася до индивидуалните марки, основната функция се състои в това да се гарантира на потребителя или крайния ползвател какъв е произходът на обозначената от марката стока или услуга, като му позволява без вероятност от объркване да разграничи тази стока или услуга от такива с друг произход. Всъщност, за да може марката да играе своята роля на съществен елемент в системата на ненарушена конкуренция, която Договорът иска да създаде и да запази, тя трябва да представлява гаранцията, че всички стоки или услуги, които обозначава, са били произведени или доставени под контрола на едно-единствено дружество, което може да носи отговорност за тяхното качество (решение от 8 юни 2017 г., *W. F. Gözze Frottierweberei и Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, т. 41 и цитираната съдебна практика).

- 85 От това следва, че условието за реално използване в съответствие с основната функция не е изпълнено, когато посочването на дадена марка върху стока не допринася нито за създаването на пазар за последната, нито дори за отличаването ѝ в интерес на потребителя от стоките на други предприятия (вж. в този смисъл решение от 15 януари 2009 г., *Silberquelle*, C-495/07, EU:C:2009:10, т. 21).
- 86 В случая следва да се констатира, че доводите на жалбоподателя се основават на неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение.
- 87 В това отношение в точка 43 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че „с оглед на контекста“ употребата на думата „*cystus*“ върху опаковките на продуктите „*Pilots Friend Immunizer*“, „*Immun44*® Saft“ и „*Immun44*® Kapseln“ се възприема от потребителите като описание на основната съставка на тези продукти, а не като указание за търговския им произход.
- 88 Освен това в точка 46 от обжалваното съдебно решение Общият съд добавя, че апелативният състав не е допуснал грешка, като е приел, че съответните потребители възприемат думата „*cystus*“ като описателно означение, което препраща към наименованието на растението *cistus*, а не като марка на ЕС.
- 89 От друга страна, в точка 47 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че елементът „*cystus*“ има „слаб отличителен характер“.
- 90 От това следва, както отбелязва генералният адвокат в точка 59 от заключението си, че Общият съд не е установил, че спорната марка има описателен характер.
- 91 Всъщност Общият съд разграничава, от една страна, използването на спорната марка, и от друга, използването на думата „*cystus*“, възприемана от потребителите като описание на основната съставка на продуктите „*Pilots Friend Immunizer*“, „*Immun44*® Saft“ и „*Immun44*® Kapseln“. С оглед на съдебната практика, цитирана в точки 83—85 от настоящото решение, Общият съд е можел да направи такова разграничение, тъй като марката не се използва винаги в съответствие с основаната ѝ функция, която е да гарантира произхода на стоките или услугите, за които е регистрирана.
- 92 В резултат на това, след преценка на фактите и доказателствата, Общият съд приема по същество, че предвид обстоятелствата в настоящия случай апелативният състав правилно е отбелязал, че жалбоподателят не е използвал спорната марка в съответствие с основната ѝ функция. Жалбоподателят не е използвал спорната марка, а по-скоро е използвал думата „*cystus*“ като описание на основната съставка на съответните стоки.
- 93 Освен това преценката дали жалбоподателят е използвал спорната марка в съответствие с функцията за указване на произход, или е използвал думата „*cystus*“ върху опаковките на съответните стоки, е от фактическо естество и следователно може да бъде направена в производство по обжалване на решение на Общия съд само в случай на изопачаване, както следва от съдебната практика, цитирана в точка 51 от настоящото решение. При все това по първата част от второто основание жалбоподателят не твърди, че Общият съд е изопачил фактите и доказателствата, които е трябвало да прецени.
- 94 При това положение твърденията по първата част трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

- 95 Що се отнася до втората част от второто основание за обжалване, отнасяща се до задължението за мотивиране, тя се основава на схващането, че Общият съд е приел, че спорната марка е описателна за съответните стоки. Както обаче е видно от анализа на първата част от това основание, това схващане е неправилно.
- 96 Освен това в точки 39—49 от обжалваното съдебно решение Общият съд излага мотивите, поради които смята, че спорната марка не е била използвана реално в Съюза по смисъла на член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент № 207/2009 за продуктите „Pilots Friend Immunizer[®]“, „Immun44[®] Saft“ и „Immun44[®] Kapseln“.
- 97 При това положение твърденията по втората част трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни, а оттам следва да се приеме, че не е налице второто основание в неговата цялост.

По третото основание

Доводи на страните

- 98 Жалбоподателят се позовава на точки 23—25 от обжалваното съдебно решение и поддържа, че Общият съд е тълкувал неправилно член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009, доколкото апелативният състав се произнесъл по наличието на абсолютно основание за отказ на регистрацията, констатирайки описателния характер на спорната марка, както следвало от точки 32 и 34 от спорното решение. Противно на посоченото от Общия съд, апелативният състав направил този извод в уводната част на спорното решение, а не в частта относно анализа на конкретната форма на използване на спорната марка.
- 99 Жалбоподателят обаче няма възможност в хода на производството пред апелативния състав да изрази становище по констатацията за описателния характер на спорната марка. Следователно Общият съд трябвало да отмени спорното решение поради нарушение на правото на изслушване.
- 100 EUIPO и LR Health & Beauty Systems оспорват основателността на доводите, изтъкнати от жалбоподателя.

Съображения на Съда

- 101 В точки 23—25 от обжалваното съдебно решение Общият съд е разгледал и отхвърлил втората част от първото основание на първоинстанционната жалба на жалбоподателя, а именно нарушение на правото му да бъде изслушан, закрепено в член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009. В това отношение Общият съд отбелязва, че противно на поддържаното от жалбоподателя, апелативният състав ни най-малко не се е произнесъл по наличието на абсолютни основания за отказ на регистрацията, нито е поставил под въпрос отличителния характер на спорната марка и че при всички положения жалбоподателят е имал възможност в хода на производството да изрази становище по реалното използване на тази марка, а неминуемо и по формата на това използване, с оглед на всички разглеждани стоки.
- 102 Жалбоподателят упреква по същество Общия съд, че е тълкувал неправилно спорното решение. Той поддържа че апелативният състав се е произнесъл по абсолютно основание за отказ на регистрацията по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009, по който той не е изразил становище. В това отношение жалбоподателят се позовава на точки 32 и 34 от спорното решение.

- 103 В точка 32 от спорното решение апелативният състав констатира, че „научното родово наименование на дадено растение не е само името на растителния род [и следователно името на продукта в широк смисъл или описателно означение по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009], но обозначава и продуктите, чиято основна съставка е извлечена от растения от този род“, и че този извод не се опровергава и със замяната на „i“ с „y“ — букви, които често са използвани равностойно в думите от латински произход.
- 104 Тези изречения, разглеждани извън контекста, действително биха могли да доведат до объркване. Видно от точка 29 от спорното решение обаче, апелативният състав отбелязва, че спорът между LR Health & Beauty Systems и жалбоподателя се отнася до въпроса дали последният конкретно е използвал спорната марка в съответствие с функцията за указване на произхода или е използвал думата „cystus“ като описателно означение за основната съставка на съответните стоки.
- 105 Следователно апелативният състав не е приел, че жалбоподателят по принцип не може да използва спорната марка. След проверка на фактите и доказателствата той приема, че в случая думата „cystus“ е била използвана от жалбоподателя като описателно означение, препращащо към наименованието на растението *cistus*.
- 106 От това следва, че противно на поддържаното от жалбоподателя, точка 32 от спорното решение не би могло да се разглежда като потвърждение, че апелативният състав се е произнесъл по наличието на абсолютно основание за отказ на регистрацията.
- 107 Освен това в точки 33 и 34 от спорното решение апелативният състав уточнява, че добавянето на символа „®“ вероятно трябва да се разбира в смисъл, че жалбоподателят в крайна сметка указва в рекламата на продуктите си, че е придобил право на марка върху описателно означение.
- 108 В това отношение, както отбелязва генералният адвокат в точка 85 от заключението си, в тези изречения не се съдържа констатацията на самия апелативен състав, че думата „cystus“ в общ план е описателно означение, а се тълкува посланието, отправено от жалбоподателя с употребата на символа „®“.
- 109 При това положение следва да се констатира, че Общият съд не е тълкувал неправилно спорното решение, като е приел, че апелативният състав не се е произнесъл по наличието на абсолютно основание за отказ на регистрацията по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.
- 110 Ето защо следва да се приеме, че не е налице третото основание за обжалване.
- 111 От всички изложени по-горе съображения следва, че жалбата пред Съда трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 112 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. В съответствие с член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

113 EUIPO и LR Health & Beauty Systems са направили искане за осъждането на жалбоподателя да заплати съдебните разноски и последният е загубил делото, поради което той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Georgios Pandalis да заплати съдебните разноски.

Подписи